

תלמידים יקרים,

ספר המיקוד שלפניכם נכתב כדי לסייע לכם בלימוד ותירגול מקצוע האזרחות במהלך השנה, ובלמידה לקראת בחינת המתכונת ובחינת הבגרות.

הספר מקיף את כל נושאי הלימוד בהתאם לתוכנית הלימודים, והוא מיועד לתלמידים עולים חדשים הניגשים לבחינת הבגרות באזרחות בהיקף של 2 יחידות לימוד, שאלון 034284, בשנת 2023.

ספר המיקוד תואם למיקוד החומר לבגרות 2023 (מועדי חורף וקיץ) שפורסם על ידי משרד החינוך בעקבות משבר הקורונה.

הספר מציג בצורה מובנית, בהירה ומקיפה את כל הנושאים הרלוונטיים.

בספר הושקעה מחשבה רבה, תוך ניצול הידע והניסיון רב השנים בלימוד תלמידים עולים בהוראת המקצוע ובהערכת בחינות הבגרות. בסוף כל פרק מופיעות שאלות תרגול, ובסוף הספר בחינות תרגול במתכונת הבגרות.

מאת: כהנא

אורי

הכרזת העצמאות

מה בפרק?

- הכרות עם תוכן ההכרזה
- חלק ראשון להכרזה: הצדקות להקמת המדינה
- חלק שני להכרזה: חלק אופרטיבי-מעשי - הקמת המדינה
- חלק שלישי להכרזה: חלק הצהרתי - אופי המדינה והפניות לגורמים שונים

הכרזת העצמאות

1. בארץ ישראל קם העם היהודי, בה עוצבה דמותו הרוחנית, הדתית והמדינית, בה חי חיי קוממיות ממלכתית, בה יצר נכסי תרבות לאומיים וכלל-אנושיים והוריש לעולם כולו את ספר הספרים הנצחי.
2. לאחר שהוגלה העם מארצו בכוח הזרוע שמר לה אמונים בכל ארצות פזוריו, ולא חדל מתפילה ומתקווה לשוב לארצו ולחדש בתוכה את חירותו המדינית.
3. מתוך קשר היסטורי ומסורתי זה חתרו היהודים בכל דור לשוב ולהיאחז במולדתם העתיקה; ובדורות האחרונים שבו לארצם בהמונים, וחלוצים, מעפילים ומגנים הפריחו נשמות, החיו שפתם העברית, בנו כפרים וערים, והקימו יישוב גדל והולך השליט על משקו ותרבותו, שוחר שלום ומגן על עצמו, מביא ברכת הקדמה לכל תושבי הארץ ונושא נפשו לעצמאות ממלכתית.
4. בשנת תרנ"ז (1897) נתכנס הקונגרס הציוני לקול קריאתו של הוגה חזון המדינה היהודית תיאודור הרצל והכריז על זכות העם היהודי לתקומה לאומית בארצו.
5. זכות זו הוכרה בהצהרת בלפור מיום ב' בנובמבר 1917 ואושרה במנדט מטעם חבר הלאומים, אשר נתן במיוחד תוקף בין-לאומי לקשר ההיסטורי שבין העם היהודי לבין ארץ ישראל ולזכות העם היהודי להקים מחדש את ביתו הלאומי.
6. השואה שנתחוללה על עם ישראל בזמן האחרון, בה הוכרעו לטבח מיליונים יהודים באירופה, הוכיחה מחדש בעליל את ההכרח בפתרון בעיית העם היהודי מחוסר המולדת והעצמאות על ידי חידוש המדינה היהודית בארץ ישראל, אשר תפתח לרווחה את שערי המולדת לכל יהודי ותעניק לעם היהודי מעמד של אומה שווה-זכויות בתוך משפחת העמים.
7. שארית הפליטה שניצלה מהטבח הנאצי האיום באירופה ויהודי ארצות אחרות לא חדלו להעפיל לארץ ישראל, על אף כל קושי, מניעה וסכנה, ולא פסקו לתבוע את זכותם לחיי כבוד, חירות ועמל-ישרים במולדת עמם.
8. במלחמת העולם השנייה תרם היישוב העברי בארץ את מלוא חלקו למאבק האומות השוחרות חירות ושלום נגד כוחות הרשע הנאצי, ובדם חייליו ובמאמצו המלחמתי קנה לו את הזכות להימנות עם העמים מייסדי ברית האומות המאוחדות.
9. ב-29 בנובמבר 1947 קיבלה עצרת האומות המאוחדות החלטה המחייבת הקמת מדינה יהודית בארץ ישראל; העצרת תבעה מאת תושבי ארץ ישראל לאחוז בעצמם בכל הצעדים הנדרשים מצדם הם לביצוע ההחלטה. הכרה זו של האומות המאוחדות בזכות העם היהודי להקים את מדינתו אינה ניתנת להפקעה.

10. זוהי זכותו הטבעית של העם היהודי להיות ככל עם ועם עומד ברשות עצמו במדינתו הריבונית.

11. לפיכך נתכנסנו, אנו חברי מועצת העם, נציגי היישוב העברי והתנועה הציונית, ביום סיום המנדט הבריטי על ארץ ישראל, ובתוקף זכותנו הטבעית וההיסטורית ועל יסוד החלטת עצרת האומות המאוחדות אנו מכריזים בזאת על הקמת מדינה יהודית בארץ ישראל, היא מדינת ישראל.

12. אנו קובעים שהחל מרגע סיום המנדט, הלילה, אור ליום שבת ו' אייר תש"ח, 15 במאי 1948, ועד להקמת השלטונות הנבחרים והסדירים של המדינה בהתאם לחוקה שתיקבע על ידי האספה המכוננת הנבחרת לא יאוחר מ-1 באוקטובר 1948 – תפעל מועצת העם כמועצת מדינה זמנית, ומוסד הביצוע שלה, מנהלת העם, יהווה את הממשלה הזמנית של המדינה היהודית, אשר תיקרא בשם ישראל.

13. מדינת ישראל תהא פתוחה לעלייה יהודית ולקיבוץ גלויות; תשקוד על פיתוח הארץ לטובת כל תושביה; תהא מושתתת על יסודות החירות, הצדק והשלום לאור חזונו של נביאי ישראל; תקיים שוויון זכויות חברתי ומדיני גמור לכל אזרחיה בלי הבדל דת, גזע ומין; תבטיח חופש דת, מצפון, לשון, חינוך ותרבות; תשמור על המקומות הקדושים של כל הדתות; ותהיה נאמנה לעקרונותיה של מגילת האומות המאוחדות.

14. מדינת ישראל תהא מוכנה לשתף פעולה עם המוסדות והנציגים של האומות המאוחדות בהגשמת החלטת העצרת מיום 29 בנובמבר 1947 ותפעל להקמת האחדות הכלכלית של ארץ ישראל בשלמותה.

15. אנו קוראים לאומות המאוחדות לתת יד לעם היהודי בבניין מדינתו ולקבל את מדינת ישראל לתוך משפחת העמים.

16. אנו קוראים – גם בתוך התקפת הדמים הנערכת עלינו זה חודשים – לבני העם הערבי תושבי מדינת ישראל לשמור על שלום וליטול חלקם בבניין המדינה על יסוד אזרחות מלאה ושווה ועל יסוד נציגות מתאימה בכל מוסדותיה, הזמניים והקבועים.

17. אנו מושיטים יד שלום ושכנות טובה לכל המדינות השכנות ועמיהן, וקוראים להם לשיתוף פעולה ועזרה הדדית עם העם העברי העצמאי בארצו. מדינת ישראל מוכנה לתרום חלקה במאמץ משותף לקדמת המזרח התיכון כולו.

18. אנו קוראים אל העם היהודי בכל התפוצות להתלכד סביב היישוב בעלייה ובבניין ולעמוד לימינו במערכה הגדולה על הגשמת שאיפת הדורות לגאולת ישראל.

19. מתוך ביטחון בצור ישראל הננו חותמים בחתימת ידינו לעדות על הכרזה זו, במושב מועצת המדינה הזמנית, על אדמת המולדת, בעיר תל אביב, היום הזה, ערב שבת, ה' אייר תש"ח, 14 במאי 1948.

הכרזת העצמאות – חלקי ההכרזה

רקע

ב-14 במאי 1948 (ה' באייר תש"ח), בעיצומה של מלחמת העצמאות, הקריא דוד בן-גוריון בפני "מועצת העם הזמנית" ובשידור רדיו את מגילת העצמאות של מדינת ישראל. המגילה היא ההכרזה הרשמית על הקמתה של מדינת ישראל.

חלק ראשון – הצדקות להקמת המדינה

בחלק זה סוקר דוד בן-גוריון את האירועים העיקריים של העם היהודי ואת ההצדקות להקמת המדינה, תוך דגש כרונולוגי על כמה אירועים מכוננים בתולדות העם היהודי: הקונגרס הציוני 1897, הצהרת בלפור בנובמבר 1917, תקופת השואה ומלחמת העולם השנייה והחלטת עצרת האומות המאוחדות מיום 29 בנובמבר 1947 על הקמת מדינה יהודית בארץ ישראל. בחלק זה מודגשת ההיסטוריה היהודית של עם ישראל, חיזוק הקשר ההיסטורי והמסורתי בין העם היהודי לארץ מולדתו.

הצדקות היסטוריות

ההצדקה ההיסטורית להקמת מדינה יהודית בא"י מבוססת על אירועים בעברו של העם היהודי, המחברים אותו אל ארץ ישראל, ונובעת מהכמיהה במהלך הדורות לשוב לא"י.

▶ **"בארץ ישראל קם העם היהודי, בה עוצבה דמותו הרוחנית, הדתית והמדינית, בה חי חיי קוממיות ממלכתית, בה יצר נכסי תרבות לאומיים וכלל-אנושיים והוריש לעולם כולו את ספר הספרים הנצחי".**
▶ **"לאחר שהוגלה העם היהודי מארצו בכוח הזרוע שמר לה אמונים בכל ארצות פזוריו, ולא חדל מתפילה ומתקווה לשוב לארצו ולחדש בתוכה את חירותו המדינית".**

▶ **"מתוך קשר היסטורי ומסורתי זה חתרו היהודים בכל דור לשוב ולהיאחז במולדתם העתיקה; ובדורות האחרונים שבו לארצם בהמונים, וחלוצים, מעפילים ומגנים הפריחו נשמות, החיו שפתם העברית, בנו כפרים וערים, והקימו יישוב גדל והולך השליט על משקו ותרבותו, שוחר שלום ומגן על עצמו, מביא ברכת הקדמה לכל תושבי הארץ ונושא נפשו לעצמאות ממלכתית".**

▶ **השואה שהתרחשה על העם היהודי ובה נרצחו מיליוני יהודים באירופה, הוכיחה את הצורך בהקמת מדינה יהודית לעם היהודי חסר המולדת, שתפתח את שעריה לכל יהודי העולם: "השואה שנתחוללה על עם ישראל בזמן האחרון, בה הוכרעו לטבח מיליונים יהודים באירופה, הוכיחה מחדש בעליל את ההכרח בפתרון בעיית העם היהודי מחוסר המולדת והעצמאות על ידי חידוש המדינה היהודית בארץ ישראל, אשר תפתח לרווחה את שערי המולדת לכל יהודי ותעניק לעם היהודי מעמד של אומה שוות-זכויות בתוך משפחת העמים".**

הצדקה בינלאומית

ההצדקה הבינלאומית להקמת מדינה יהודית בא"י מבוססת על הצהרות, על מסמכים בינלאומיים, ועל החלטות של גופים רשמיים שהכירו בזכותו של העם היהודי להקים מדינה בארץ ישראל.

לשון, חינוך, תרבות. - מדינת ישראל "תקיים שוויון זכויות חברתי ומדיני גמור לכל אזרחיה בלי הבדלי דת, גזע ומין" ו"תבטיח חופש דת, מצפון, לשון, חינוך ותרבות".

בקריאה לערבים תושבי המדינה להשתתף בבניין המדינה על יסוד **אזרחות מלאה ושווה ונציגות במוסדות השלטון** - מדינת ישראל קוראת "לבני העם הערבי... ליטול חלקם בבניין המדינה על יסוד אזרחות מלאה ושווה ועל יסוד נציגות מתאימה בכל מוסדותיה, הזמנים והקבועים".

הכרזה על הקמת מוסדות דמוקרטיים, קיום בחירות וכינון חוקה - "בהתאם לחוקה שתיקבע... תפעל מועצת העם כמועצה זמנית ומוסד הביצוע שלה, מנהלת העם, יהווה את הממשלה הזמנית של המדינה היהודית..."

מדינת ישראל תקיים בחירות דמוקרטיות "ועד להקמת השלטונות הנבחרים והסדירים של המדינה..."

פניות והתחייבויות לגורמים שונים

1. **פנייה אל האו"ם** בבקשה לסייע בבניית המדינה, לממש את החלטת האו"ם מיום 29 בנובמבר 1947, ולקבל את מדינת ישראל לתוך משפחת העמים.
2. **פנייה אל הערבים תושבי מדינת ישראל** לשמור על השלום ולקחת חלק בהקמת המדינה, תוך הבטחה לקבל אזרחות מלאה ושווה במדינה וייצוג במוסדות המדינה.
3. **פנייה אל מדינות ערב השכנות** - מדינת ישראל מושיטה יד לשלום ולשכנות טובה וקוראת להן לשתף פעולה עם ישראל לקידום ולפיתוח של המזרח התיכון.
4. **פנייה אל העם היהודי בתפוצות** לעלות לישראל ולסייע בהקמת המדינה, ולעזור במערכה הגדולה בה נתונה המדינה על הגשמת שאיפת הדורות לגאולת ישראל.

שאלות תרגול בנושא הכרזת העצמאות

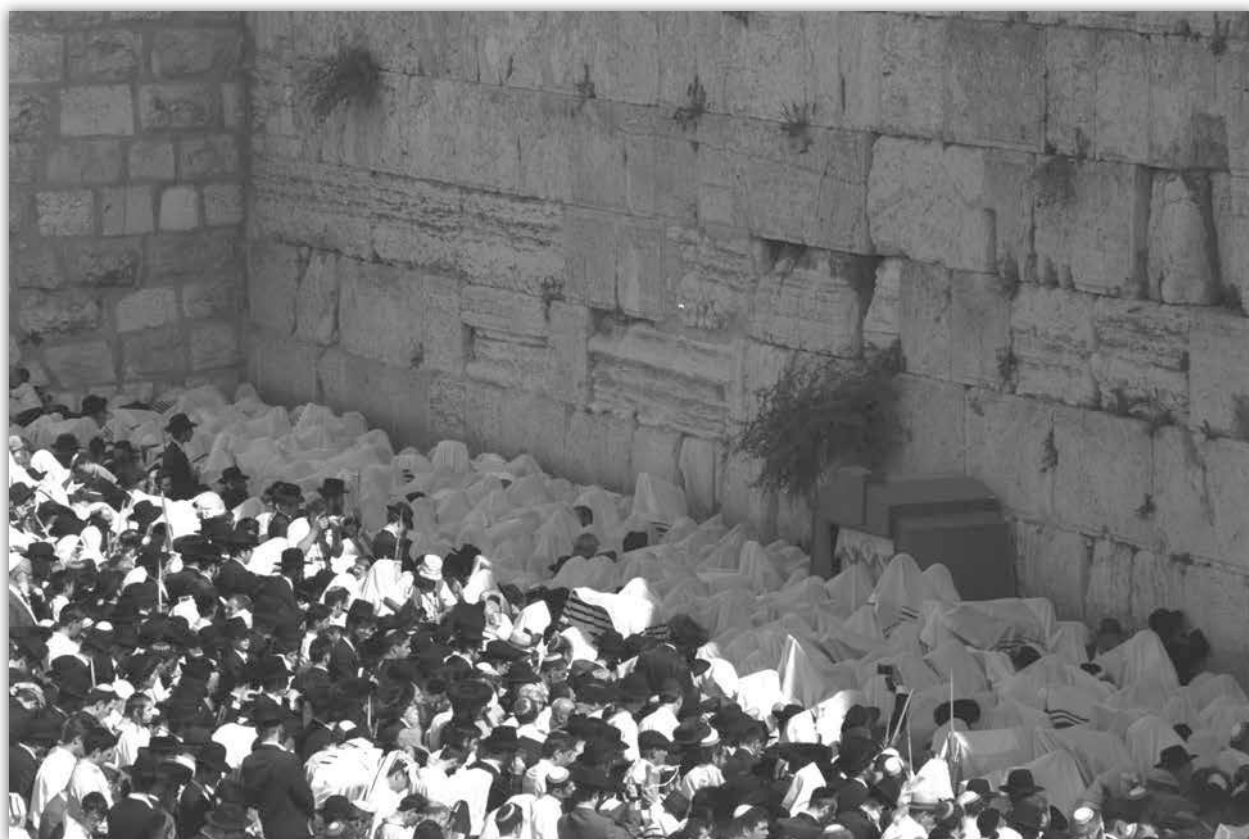
1. הכרזת העצמאות בא לידי ביטוי האופי היהודי של מדינת ישראל. הסבר שתי דוגמאות מההכרזה המבטאות אופי זה.
2. הסבר שני מאפיינים של ישראל כמדינה דמוקרטית, שמוזכרים בהכרזת העצמאות של מדינת ישראל.
3. הסבר שתי דוגמאות מההכרזת העצמאות לזכויות (חירויות) הפרט שיש לכלל אזרחי ישראל.
4. ציין שני גורמים שכותבי הכרזת העצמאות פונים אליהם, והסבר את תוכן הפנייה אליהם.
5. הסבר את ההצדקה ההיסטורית להקמת מדינת ישראל.
6. הסבר את ההצדקה הבינלאומית להקמת מדינת ישראל.
7. הסבר את ההצדקה הטבעית-אוניברסלית להקמת מדינת ישראל.
8. הסבר מהי החלטת האו"ם מיום 29 בנובמבר 1947 (כט' בנובמבר 1947).
9. במגילת העצמאות יש פנייה אל העם היהודי בתפוצות ופנייה אל האו"ם. הסבר את שתי הפניות האלה.

מדינה יהודית

מה בפרק?

- היבט משפטי נורמטיבי
- המרחב הציבורי
- הסדר הסטטוס-קוו
- מדינת ישראל ויהדות התפוצות

© צילום: לע"מ, מילנר משה

המאפיינים היהודיים של מדינת ישראל

הגדרת מדינת ישראל כמדינה יהודית בהכרזה על הקמתה

ביטויים המגדירים את מדינת ישראל כמדינה יהודית בהכרזת העצמאות

- ▷ "...אנו מכריזים בזאת על הקמת מדינה יהודית בארץ ישראל, היא מדינת ישראל".
- ▷ "מדינת ישראל תהא פתוחה לעלייה יהודית ולקניבון גלויות".
- ▷ "אנו קוראים אל העם היהודי בכל התפוצות להתלכד סביב היישוב בעלייה ובבניין, ולעמוד לימינו במערכה הגדולה על הגשמת שאיפת הדורות לגאולת ישראל".
- ▷ "מדינת ישראל תהא מושתתת על יסודות החירות, הצדק והשלום לאור חזונם של נביאי ישראל".

היבט משפטי-נורמטיבי

כיצד מבטא החוק את אופיה היהודי של המדינה?

1. חוק השבות (תש"י - 1950)

החוק העיקרי המבטא את העובדה שמדינת ישראל היא מדינתו של העם היהודי. על פי חוק השבות, כל יהודי זכאי לעלות ארצה. זכות זו מוקנית גם לילד ולנכד של יהודי, לבן זוג של יהודי ולבן זוג של ילד ונכד יהודי. סעיף 4ב' בחוק השבות מגדיר מיהו יהודי לצורך עלייה למדינה. החוק קובע שיהודי הוא: "מי שנולד לאם יהודייה, או שנתגייר ואינו בן דת אחרת".

המאפיין היהודי של מדינת ישראל משתקף בחוק השבות באופן הבא:

- חוק השבות מבטא את מחויבות המדינה להיות "פתוחה לעלייה יהודית ולקניבון גלויות", כפי שהיא מופיעה בהכרזת העצמאות.
- מטרותיו העיקריות של חוק השבות: ליצור רוב יהודי במדינת ישראל, ובכך להבטיח את קיומה של מדינת ישראל כמדינת לאום יהודית, ולבטא את היותה של המדינה מדינת העם היהודי כולו.
- הגדרת מיהו יהודי בחוק מתבססת על ההגדרה ההלכתית.

2. חוק האזרחות

החוק קובע את התנאים לקבלת אזרחות במדינת ישראל. חוק האזרחות נובע מהתפיסה שמדינת ישראל היא מדינת הלאום של כל יהודי העולם, ועל כן מקנה אזרחות אוטומטית מכוח חוק השבות לכל מי שעולה לארץ. קיימות דרכים נוספות לקבלת אזרחות ישראלית, ובהן: מכוח ישיבה רצופה בארץ בין השנים, 1948-1952 מכוח הלידה להורים אזרחים ישראלים, מכוח התאזרחות על בסיס קריטריונים כמו מגורים של שלוש שנים בישראל ושליטה בסיסית בשפה העברית ומכוח הענקת על בסיס תרומה למדינת ישראל.

3. חוק איסור גידול חזיר (תשכ"ב - 1962)

החוק אוסר גידול חזירים בארץ, פרט לאזורים שבהם מרוכזת אוכלוסייה לא יהודית ולא מוסלמית. חוק איסור גידול חזיר מבטא את אופייה היהודי של מדינת ישראל, בכך שהחזיר הוא חיה טמאה ואסורה למאכל על פי ההלכה היהודית.

4. חוק חג המצות (איסור חמץ) (תשמ"ו - 1986)

החוק אוסר על בעלי עסקים להציג בפומבי מוצרי חמץ למכירה או לצריכה במהלך חג הפסח. החוק אינו חל ביישוב שבו מרבית התושבים אינם יהודים.

חוק חג המצות מבטא את אופייה היהודי של מדינת ישראל, בכך שהוא מממש את האיסור על פי ההלכה, להימנעותו של חמץ אצל יהודי במהלך חג הפסח, ושומר על **מנהג יהודי דתי** בחיים הציבוריים של המדינה.

5. החוק לעשיית דין בנאצים ובעוזריהם (תש"י - 1950)

החוק מקנה סמכות למדינת ישראל להעמיד לדין אדם שהיה מעורב בפשעי הנאצים, על אף שהעברות בוצעו שלא על אדמת ישראל, ולא כלפי אזרחי ישראל. החוק מתייחס לפשעים שנעשו עוד בטרם נחקק. **החוק מבטא את אופייה היהודי של מדינת ישראל**, בכך שהוא קובע שיש להעניש פושעים נאצים שפגעו **בעם היהודי**.

המרחב הציבורי

סמלי המדינה

סמלי המדינה: הדגל, ההמנון וסמל המדינה מבטאים את אופייה היהודי של מדינת ישראל. הסמלים מבוססים על סמלים יהודיים מסורתיים ועל הקשר של העם היהודי לארץ ישראל.

התפקידים המרכזיים של הסמלים

1. הסמלים מסייעים באיחוד הלאום ובגיבושן, מכיוון שהם מייצגים את הערכים ואת המורשת של המדינה, שעמם מזוהים כל בני הלאום.
2. הסמלים מייצגים ומבטאים את ריבונותה של המדינה.
3. הסמלים מייחדים את המדינה משאר המדינות.

ביטוי לאופייה היהודי של המדינה בסמליה

סמלי המדינה

דגל המדינה – דגלה של התנועה הציונית

- לדגל המדינה רקע לבן, ועליו שני פסים אופקיים בצבע כחול, וביניהם מגן דוד כחול.
- דגל המדינה מבטא את אופייה היהודי של מדינת ישראל**, בכך שצורתו וצבעיו קשורים למסורת היהודית.
- ▷ צורת הדגל דומה לטלית, שהיא תשמיש קדושה יהודי.
 - ▷ צבעי הדגל מבוססים, הן על צבעי הציצית המקראית, והן על הצבעים של **בגדי הכהן הגדול ביום כיפור**.
 - ▷ מגן הדוד הוא **סמל יהודי מסורתי**, שהדעות בנוגע למקורותיו חלוקות. עם זאת, במאה ה-19 אימצה אותו התנועה הציונית, והוא היה לסמל העם היהודי.

סמל המדינה – מנורה בת שבעה קנים

- במרכז סמל המדינה מופיעה המנורה ובה שבעה קנים, והיא מעוטרת משני צדדיה בענפי זית. מתחת למנורה כתוב השם "ישראל".
- סמל המדינה מבטא את אופייה היהודי של מדינת ישראל**, מאחר שהוא מסמל מרכיבים חשובים הקשורים בעברו של העם היהודי:
- ▷ המנורה מבוססת על מנורת הזהב שהייתה **בבית המקדש**, ובכך מייצגת פרק מפואר בעברו של **העם היהודי**.
 - ▷ ענפי הזית מסמלים את שמן הזית ששימש להדלקת **המנורה בבית המקדש**.
 - ▷ ענפי הזית מייצגים את השאיפה של **העם היהודי** לשלום. רעיון זה שאוב מסיפור המבול שבספר בראשית. בספר מצוין כי היונה הביאה עלה זית שסימל את הפסקת המבול.

ההמנון הלאומי, התקווה

בכל מדינות העולם נקבע **ההמנון הלאומי** כדי לשמש **כלי לגיבוש הזהות החברתית-לאומית** של עמים שונים. כל עם מזדהה עם מילות שיר ההמנון, המבטאות גאווה לאומית. ההמנון הפך לאחד מסמלי המדינה הריבונית. **בישראל** נבחר השיר **"התקווה"**, שכתב נפתלי הרץ אימבר, להמנון הלאומי של מדינת ישראל. בשנת 1983 נעשה ניסיון להפוך את **"התקווה"** להמנון הרשמי של המדינה באמצעות חוק, אבל הניסיון נכשל בשל התחשבות במיעוטים הלא יהודים החיים במדינה, ואינם יכולים להזדהות עם מילות השיר, כגון: **"עין לציון צופייה"**, **"נפש יהודי הומייה"**. לפיכך, הוצע מספר פעמים לשנות את ההמנון. בשנת 1994, ב"חוק הכנסת"*, נקבע כי **"התקווה"** תנעל את ישיבת הפתיחה של הכנסת. כך קיבלה **"התקווה"** תוקף חוקי. בשנת 2004 הוגדרה **"התקווה"** **כהמנון הרשמי** של מדינת ישראל.

"התקווה" מבטאת את אופייה היהודי של מדינת ישראל, בכך שהיא מתארת את כיסופי העם היהודי לארץ ישראל, ואת השאיפה לעצמאות יהודית בארץ ישראל שליוותה את העם היהודי לאורך שנות הגלות.